

כנס האגודה הבינלאומית של היהודים המשיחיים, פורטו-ולרטה מקסיקו, מאי 97

ליהדות (כיהודים שלמים) ולא כפי שמקובל לחשוב שהם "עברו לנצרות". ואכן החזון שלנו על הזהות היהודית של היהודים המשיחיים בתוך גוף המשיח העולמי, התרחב והתחזק. כישראלים היה גם מעודד ומרגש לראות את מקומה המרכזי של מדינת ישראל והעם בישראל וכן של קהילת המשיח בארץ, בליבם, במחשבותיהם ובדאגתם של רבים ממשתתפי הכנס.

המאמינים בישוע המשיח, יחד עם הפצת אור בשורת ישוע המשיח לבני העם היהודי בארצם. כמו כן נמסרו פרטים של הפעילויות השוטפות של האגודות כדי לממש את חזונן. את האגודה הארץ-ישראלית ייצגו גרשון נראל, שהשתתף בכנס גם בתוקף היותו מזכיר האגודה הבינלאומית בישראל, וחנן לוקץ כממלא מקומו של אילן זמיר, נשיא האגודה הארץ-ישראלית, שנבצר ממנו להשתתף בכנס. היה מרגש ומבורך לפגוש אחים ואחיות במשיח, כולם מקרב העם היהודי, ליצור איתם קשרי ידידות חמים ויחד עם זאת לשמוע על עבודת השירות שלהם בארצות השונות, בעיקר בכאלה שבד"כ לא שומעים עליהן, כגון ניו-זילנד, דרום אפריקה, מקסיקו, קולמביה ועוד. היה גם מעניין לשמוע מרבים מהם שעצם אמונתם בישוע המשיח גרמה להם לחזור

מאת חנן לוקץ

כנס האגודה הבינלאומית של היהודים המשיחיים, הנערך אחת לחמש שנים, התקיים הפעם בעיר פורטו-ולרטה במקסיקו. בכנס השתתפו נציגים של האגודות הלאומיות של היהודים המשיחיים ברחבי העולם, והוא נערך במשולב עם הכנס השנתי של האגודה הלאומית של היהודים המשיחיים במקסיקו. בכנס נדונו והתקבלו החלטות בנושאים עקרוניים ואירגוניים, נערכו בחירות של נושאי התפקידים באגודה וכן נמסרו דוחות מנציגי האגודות הלאומיות מקנדה, ארה"ב, מקסיקו, קולומביה, ארגנטינה, צרפת, דרום אפריקה, בריטניה, הולנד, ניו-זילנד, שוויץ וישראל. הדוחות עסקו בעיקר בחזון ובמשא של האגודות השונות לאחד, לחזק ולתמוך ביהודים

אין חדש תחת השמש. התעודו, יש ברכה גם בצרה ורדיפה!

מאת מנו קלישר

הצרה, אשר בה הם נמצאים, איננה אישית נגדם אלא התבטאות של מרידת בני האנוש נגד רצון ושלטון ה' ומשיחו ישוע (27-23). האחים זיהו את מזמור ב' כמתאר את מצבם ויכלו לשמוח, מכיוון שסוף המזמור מתאר את ניצחון ה' ומשיחו על כל מתנגדיו! מאמיני הקהילה הראשונה לא התרברבו בכוחם, אלא פנו בתפילה לאלוהים למען יעניק להם כוח ואומץ להמשיך ולבשר את שם ישוע המשיח בכל מקום! (29). אלוהים לא נשאר אדיש לתחינת ילדיו אלא ציין את תשובתו ועודד את ילדיו באות שעשה לנגד עיניהם (31).

אין כל חדש בשנאת ישוע וברצון להשקית את בשורתו. אדרבא, פרצי השנאה וההתנגדות הסתיימו בברכת אלוהים על ילדיו ובגדילת גוף המשיח.

העם וזקני ישראל (8). מכאן, אל לנו לראות את מאסרנו (אם יהיה) כסוף דרך או ככשלון, אלא כפריצת מסלול נוסף להשמיע את בשורת ישוע המשיח. בשעה שפטרס ויוחנן חולקים את בשורת המשיח עם הנהגת העם, שאר התלמידים יכלו להמשיך לעודד, ללמד ולחזק את גוף המשיח (הקהילה). מכיוון שחברי הסנהדרין נרתעו מלהעניש את פטרס ויוחנן, הם הסתפקו בהזהרה נוספת לבל ימשיכו תלמידי ישוע לפרסם את שם ישוע לאדם כלשהו (18). תשובתם של פטרס ויוחנן מבהירה לכולנו מהם הגבולות של ציות לחוק הקיסר (19). איסור על בישור הבשורה נוגד את רצון האלוהים ולכן חובה עלינו לצייט לדבר אלוהים על פני כל חוק אחר! לאחר שפטרס ויוחנן חלקו את שעבר עליהם עם שאר בני הקהילה, היללו כולם פה אחד את אלוהים. האחים השכילו להבין כי הרדיפה

בספר מעשי השליחים פרק 4 תיאר לוקס את התנהגות תלמידי ישוע והקהילה תחת חוק האוסר על הפצת הבשורה. בעקבות בישור שם ישוע בעם, נכלאו פטרס ויוחנן על ידי ההנהגה הרומנית (מע"ש 3:4). התלמידים לא נכלאו בגלל פשע או חטא, אלא בגלל לימוד בסיסי של הבשורה והוא: ישוע בן האלוהים, הוא המשיח אשר כיפר על חטאינו בדמו, מת וקם לתחייה! (2). כבר בפסוק 4 לוקס מציין כי דבר הבשורה נשא פרי! כל כך מעודד לראות את החיבור בין בישור הבשורה, למרות האיסור, וברכת גדילת הקהילה.

נפלא לראות כי מאסרו של פטרס לא שבר את רוחו אלא, אדרבא, היווה הזדמנות מיוחדת להשמיע את מלוא דבר הבשורה לפני שרי

"בית הספר המקראי הר הכרמל": נסיון ראשון להקים מדרשה משיחית בארץ - ישראל.

מאת גרשון נראל.

שלדעתו "זה לא היה ממש בית ספר". לאנשים שונים הייתה ציפייה שונה מבית הספר. בסופו של דבר הפך המוסד לבית-הוצאה-לאור של עלונים וספרונים בנוגע לדרשות ועניינים רוחניים, כולל בשפה האידית. לאחר קום המדינה לא נותרה אלא רק הספרייה שגם היא, לצערנו, התפזרה בהדרגה ונפוצה לכל עבר.

בפועל, "ביה"ס הר הכרמל" היה קשור לארגון מיסיונרי שנקרא "החברה הלונדונית ליהודים" (London Jews Society), ועל צוות המורים בביה"ס נמנו העובדים שהשתייכו לארגון זה. ההרצאות בבי"ס ניתנו בעיקר בשיעורי ערב, כאשר תכנית לימודים מיוחדת הוכנה במסגרת הקניית השפה האנגלית. חטיבות הלימודים חולקו, בין השאר, ל"בית ספר של שבת", "בית ספר של יום ראשון", "מפגשי אימהות" ועוד. לפי אחת העדויות, הלומדים קיבלו תעודות השתתפות בהרצאות ובקורסים. ביוזמתו של רוהולד הופעלה בחדשי הקיץ גם שלוחה של ביה"ס בצפת, במגמה מיוחדת של 'הכשרת מבשרים ושליחים' בארץ בשפה העברית. הכוונה הייתה להעניק למי שרצו לעבוד כמבשרים ושליחים בין היהודים ידע נרחב בקשר להיסטוריה והספרות של עם-ישראל, והשפות המדוברות בארץ. חלק מן ההרצאות ניתנו גם בגרמנית. לקראת סוף שנות העשרים התגאו מורי בית הספר בכך שלרשותם נמצאה הספרייה בעלת ספרות רבנית ותלמודית השנייה בגודלה בארץ לאחר ספריית האוניברסיטה העברית בירושלים. אולם הלימודים בביה"ס דעכו לאחר מותו של רוהולד. למרות שב"בית הספר המקראי הר הכרמל" לא נדרשו תשלומים עבור הלימודים, מספר התלמידים הלך ופחת, שלמה אוסטרובסקי, אחד מחלוצי היהודים המשיחיים בארץ שביקר וגר במקום, אף טען

בימינו מוכרים לכולנו מספר מדרשות ובתי ספר משיחיים הפועלים בארץ. בהם עוסקים בלימוד כתבי הקודש עצמם ותחומים נלווים, כגון אנטישמיות תיאולוגית, יחסי גויים-יהודים ויוונית, ובהם מלמדים בצוותא גם סטודנטים מקומיים וגם תלמידים מחו"ל. אולם רק מעטים יודעים שכבר בעשור הראשון של המאה הנוכחית הקים יהודי משיחי בשם 'מר יוסף' בית ספר תנ"כי על מדרונות הר הכרמל בחיפה. מלכתחילה המטרה המוצהרת של בית-ספר זה, שנקרא "בית הספר המקראי הר-הכרמל", הייתה ללמד בשיטתיות את התנ"ך והברית החדשה לכל דיכפין - מתוך מבט על העבר של א"י, על המתרחש בארץ בהווה ומתוך ראיית הנבואות שעדיין עתידות להתרחש. למעשה עיקר הפעילות ב"ביה"ס המקראי הר הכרמל" התרחשה כמה שנים מאוחר יותר, והתמקדה סביב דמותו של שבתי בנימין רוהולד (1876-1931). רוהולד, שהיה יליד ירושלים ושלט בשפה העברית, כיהן כמנהל ביה"ס כעשר שנים, משנת 1920 ועד מותו. לפני הגיעו לחיפה שהה רוהולד בבריטניה ובקנדה, ובעיר טורונטו ייסד "בית כנסת משיחי". כמו כן הוא תפקד כנשיא הראשון של 'אגודת היהודים המשיחיים באמריקה'.

גברים משיחיים בהתחברות

להתכנסות שכזאת ומטופל היטב ע"י גדעון ורנה והצוות שלהם. אבל מה נעשה כאשר חמש מאות מאתנו ירצו להתאסף לסוף שבוע ביחד?

הנישואין. היה לנו גם הצורך לשחק ביחד; להירגע לצחוק לעצמנו ואחד עם השני, תחת הנחייתו של מייק האריס היה זה לא פחות רוחני מאשר העוצמה שבעבודתו של אילן זמיר או השיעורים האיכותיים של סלים מונייר. הבלטה חיונית הושמה על הלל בשירה, שהונהג ע"י דוד לודן בהשתתפות קבוצה מבורכת מקהילות שונות. צעיר מוכשר, עולה חדש, היה הכנר, קוסטייה מקהילת "אוהל רחמים" בקריות, צפונית לחיפה. הדרכתו הרגישה של דוד וכשרונו הייחודי יצרו אווירה יקרה של השתחוות ואחדות. המשוב המיידי היה חיובי ומעודד. בית ידידיה הוא מקום נפלא

מאת אבן תומאס

הכנס השני של מפגש הגברים הארצי שהתקיים בסוף השבוע הראשון של שנת 97 תרם תרומה חיונית לגוף המשיח בארץ. זו הייתה דרך נפלאה להתחיל את השנה! הצוות המארגן כלל את שאול מונטיגומרי, גרמה סולומון, סלים מונייר, נועם הנדק, ואבן תומאס, ששיקפו חתך רחב טוב בסביבה המגוונת של קהילת המשיחיים. המטרה היא לקבץ קבוצה עד 120 איש כל שישה חודשים כדי לדון ולהתפלל בקשר לנושאים שאנו מתמודדים איתם בחיינו היום-יומיים. הנושאים שהיו בכנס בינואר התייחסו לזהות שלנו כגברים משיחיים, ובכלל זה: נושאים של רווקות ובדידות, גיל המעבר, יחסינו עם אחיותינו ועם בת זוגתנו בחיי